

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

c. xxviii. Auctoritate socraticoru[m] qua[n]do q[ui]s de suo
co[m]mendat[ur] & quando sit aliena laudatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polícratíci de Curialiū nugis.

Auctoritate socraticorum quando quis de suo commēdat:
& quando sit aliena laudatio. Capitulum. XXVIII.

*Tibicines sūt
in simphonia
cantantes.*

Et licet hi tibicines vanitatis/aliorum supplantationi
semper insistant/in cōmendatione illius quod maxi-
me suū cuiusq; est:aut rari⁹ occupant aut min⁹. Tūc
enī quisq; maxime & de suo cōmendatur cū ad sapien-
tie laudes lingua predicantis accedit Cetera nāq; oīa aliena sūt
suū est cuiusq; qđ sapit. Suum inquā nō tamen a se/ sed ab eo cui
ius munus est:quicquid laudem meretur in hoīe. Et hic quidez
non est meus sermo: sed quē oīm sapientū cetus concelebrat/ &
quē in libro qui inscribitur de deo socratis facile est iueniri. Cur-
ius verba ppter elegantiam sensuū & orationis lepidā venusta-
tem curavi inserere. vt his que scribuntur prōptius adhibeas fi-
des/ cū de purissimo fonte maiorū eadem profluxisse cōstiterit.

Apuleius.

Ait itaq; apuleius. Nihil eque miror qđ cū oēs & capiāt optime
viuere. & sciant non alia re viuī qđ animo nec fieri posse quin vt
optime viuas: animus colendus sit/ tñ homines animū suū non
colant. At si quis velit acriter cernere/ oculi curadi sūt/ quib⁹ cer-
nitur. Si velis perniciousiter currere: pedes curandi sunt quibus curri-
tur. Itidem. Si pugillare valde velis: brachia vegetanda sūt qui-
bus pugillatur. Similiter in omnib⁹ mēbris ceteris cuiq; sua cu-
ra p studio est. qđ cum facile omnes perspiciāt: nequeo satis me-
cum reputare: & providere vt res est ammirari/ cur nō etiā ani-
mū suū ratione excolant. Que quidem ratio viuendi/ oībus
eque necessaria est: non ratio pingendi/ nec ratio pfallēdi: quas
quiuis bonus sine vlla animi vituperatione: sine turpitudine/ si-
ne labore contempserit. Nescio vt sibi menias tibiis canere: sed
non pudet me tibicinē non esse. Nescio vt appelles colorib⁹ pin-
gere: sed non pudet me non esse significum. Et idem in ceteris
artibus si omnes persequar/ licz tibi nescire: nec pudet. Enūvero
dic fodes/ nescio bene viuē. vt socrates. vt plato. vt pythagoras
vixerūt. nec pudet me nescire bene viuere. Numqđ hoc dicere au-
debis. Sed in primis mirandum est: qđ ea que minime volūt ne-
scire discere tamen negligunt: & eiusdem artis simul disciplinā
& ignorantiam detrectāt. Igitur quotidiana eorū era dispūgas
inuenies in rationibus multa prodige profusa & in semet nihil:
in sui dico demonis cultum: qui cultus non aliud qđ philosophie
sacramentum est. Plane quidem villas oppipare extruūt: & do-
mos ditissime exornant/ & familias numerosissime comparāt.
Sed in istis omnibus in tanta affluētia rerum nihil est preterqđ

dominus ipse pudendum. Nec iniuria Cumulata enim habent
 que sedulo percolunt: ipsi autē sordidi/indocti: incultiq; circūeūt.
 Igitur illas species in q̄ patrimonia sua pfuderūt amenissimas
 & extractissimas & ornatissimas deprehendas/villas emulas
 urbium conditas: domus vice templorum exornatas/ familias
 numerosissimas & calamistratas opiperam superlectilē: omnia
 affluentia: omnia opulentia: omnia ornatapreter ipsum domi-
 num qui solus tantali vice in suis diuitiis inops: paup: egēs: nō
 quidem fluentē illum fugitium captat/ & fallacis vnde siti: sed
 vere beatitudinis: id est secunde vite & prudentie fortunatissi-
 me sitit & esurit. Quippe non itelligit: eque diuites spectari so-
 lere. vt equos mercantur. Neq; enim in emēdis equis faleras cō-
 sideramus: & baltei polimina inspicimus/ & ornatissime cer-
 uicis diuitias contemplantur. Si ex auro argento & gemmis/
 monilia varie gaze dependēt: si plena artis ornamenta capiti &
 collo circumiacēt: si frena colata: si epiphia fucata: si singula aur-
 rata sunt: sed omnibus istis exuuiis amolitis & amotis/ equuz
 ipsum nudum & solum: corpus eius & animum cōtemplamur:
 vt si ad speciem honestus: ad cursuram vegetus: ad vecturam
 validus. Iam primum in corpore si sit argutum caput: breuis
 aluus: obesaq; terga: luxuriatq; thoris animosum pectus hone-
 stis. Preterea si duplex agitur per lumbos spina. Volo enī non
 modo pniciter verūctiam pmolliter peruehat. Similiter igitur
 & in hominibus contēplandis noli aliena illa estimare: s; ipm
 hominem penitus considera: ipm vt meū socratem pauperem
 expecta. Aliena autē voco que parentes pepererūt: & que fortu-
 na largita est: quoz nihil laudib; socratis mei amisceo: nullam
 gnōsitatē: nullā psapiā: nullos longos natales: nullas iuidiosas
 diuitias. Hec enim cūcta/ vt dico aliena sūt. Sato pthaomo glia
 est: qui talis fuit vt eius nepotē nō puderet. Igitur oīa similiter
 aliena numeres licebit: generosus est: parētes laudas: diues est:
 nō credo fortūe. Mag; ista dinumero Valid; est: egritudine fa-
 tigabilis. Pernix est: ab in senectutē Formos; est: expecta pau-
 lisp & nō erit. At enī bonis artib; doctus & appime ē eruditus:
 & q̄tū licet hoī/ sapiens & boni cōsultus. Tandē aliqñ ipm iure
 laudas. Hoc enī nec a patre hereditariū est: nec casu pēdulū: nec
 a suffragio anniculū: nec a corpe caducū: nec ab etate mutabile.
 Hec oīa meus socrates habuit: & ideo cēta habere contempfit.
 Quin igit & tu ad studiū sapiētie ingeris: vel ppera saltem vt
 nihil alienū audias in laudib; tuis: sed vt qui te volet nobilitare

De tantalo.

Ad equi boni-
tate ac pulchri-
tudine que res
quirantur.

Laus socratis.

eque laudet vt actius vlixē laudauit in philotheta. Primo eiusdem tragedie sue principio. Inclite parua predite patria nomine celebri claroq; potens pectore: achiuis classib⁹ auctor grauis dardanis gentibus vltor laerciade. Nonissime patrē memorat. Ceterū omnes laudes iuri eius audisti. Nihil inde nec labertes sibi/nec anticia/nec acrisius vendicat. Hec tota vt vides laudis huius/propria vlixi possessio est. Nec aliud te in eodē vlixe homerus docet qui semp ei comitē voluit esse prudentiā quā poetico ritu mineruā nūcipauit. Igitur hac eadem comitante omnia horreda subiit: oia aduersa superauit. Quippe ea adiutrice ciclopi specus introiit: sed egressus est: solis boues vidit/sed abstinuit/ad inferos demeauit: sed ascendit. Eadem sapientia comitante scillam preter nauigauit/nec arreptus est: caribdi cōceptus est: nec retētus. Circes poculum bibit: nec mutat⁹ est. Ad latophagos accessit nec remansit. Sirenas audiuit: nec accessit.

¶ Q^z p merito principis formatur popul⁹: & ex populi merito formatur principatus/deoq; placido creatura quelibet mansuescit & seruit homini.

Capm. XXIX.

Necapuleius eleganter quidem & splendide & vtinaz audiatur. Si enim in sui ipsius cultu quisq; laboret: & que exteriora sūt reputet aliena: profecto optim⁹ erit status singulorum & omniū/vigebitq; vtus/ & ratio pua lebit/regnatē vndiq; mutua caritate vt sit caro subiecta spūi & spūs plena deuotiōe dño famuletur. Que si pcesserint nec tumore capitis onerabuntur mēbra: nec destitutiōe mēbrorū/aut ignauia languabit caput. Ista siquidē a peccati infirmitate pueniunt. Nā & inferiorū delicta bonū pncipē demerētur: & peccata superiorū subditis sunt occasio & auctoritas delinquēdi. Vñ illud. Oē caput languidū/& oē cor merēs a planta pedis vsq; ad vticē nō est in eo sanitas. Mansuescit itaq; pnceps ab innocentia populi: & populares motus repmit innocētia principalis. Placida nāq; deo omnis creatura mitis est: & seruit homini/& eo indignate omnis creatura armatur in vltionem eius. Cornus heuliam pauit/vrsus famulatum impēdit prophete. Vt parcat danieli ferocitatem nature dediscit leo & collectam nescit esuriem. Vnda ficcis iustorum calcatur pedibus. Aduersus pueros succensus ignis in fornace non proficit. Ad votum fidei/aer imbres & terra fructum negat:& celum ipsum in impios euomit ignes suos.

¶ Breuis epylogus aduersus gnatonicus Capm. XXX.

Isaie. i.

ij. Regū. xvij
 iij. Regū. ij.
 Daniel. vj. z
 xiiij.
 iij. Reg. ij.
 Daniel. iij.
 ij. Regū. xvij
 iij. Regum. i.